

Sygn. akt V CSK 6/15

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa J. D. i M. D.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezydentowi W.
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 lipca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z dnia 3 lipca 2014 r., sygn. akt I ACa 610/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej powodów od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 3 lipca 2014 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparty został na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (post. SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, post. SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.).

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga, by przedstawione zagadnienie prawne było istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Chodzi o takie zagadnienie prawne, którego wyjaśnienie usunie istniejące wątpliwości i pozwoli przyjąć odpowiednią wykładnię określonych przepisów prawa.

Kwalifikacji takiej nie można przypisać sformułowanemu przez skarżących zagadnieniu prawnemu, rozstrzyganemu jednolicie w doktrynie i w dotychczasowej judykaturze w sposób usuwający wątpliwości co do wykładani wskazanych przez skarżących przepisów prawa. (zob. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 11 września 2003 r. III CKN 239/01 i z dnia 18 września 2003 r. I CK 66/02, OSNC 2004, nr 11, poz. 177).

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed sądem apelacyjnym, którą Sąd Najwyższy, w granicach zaskarżenia bierze pod uwagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.